

Revizijsko poročilo

UREDNIŠKA NAČELA

SPOMOČJO filoloških metod kritičnega preučevanja, primerjave in analize rokopisnih virov za motete v pričujoči izdaji ni mogoče rekonstruirati izvirnih različic v smislu prvotnega besedila (prabesedila). Kot glavni vir za izdajo je bil za vsak motet posebej izbran rokopis, ki praviloma izpolnjuje dve poglavitni merili: 1. ohranjenost glasbe v najvišji možni meri, najbolje v vseh osmih glasovih v istem viru, in 2. najnjižje možno število dvomljivih mest (*locus corruptus*). Za pomembna kriterija bi morala veljati tudi geografska in kronološka bližina vira skladatelju, vendar teh zahtev ne izpolnjuje skoraj noben rokopis oziroma bližine skladatelju ni mogoče določiti. Popolnost virov je dokaj slučajna in v celoti ohranjeni vir zaradi pogostih vsebinskih odstopanj in variant ni nujno tudi najboljši. Dopolnjevanje manjkajočih glasov iz drugih virov in njihovo kombiniranje ne vodita vselej do smiselnih rezultatov, a je to pogosto neizogibno.

Vsi moteti so v glasovnih zvezkih zapisani v beli menzuralni notaciji, ki pa je bila v zgodnjem 17. stoletju že predrugačena in je imela okrogle ali zaokrožene oblike notnih glav. Na starejšo rabo menzuralne notacije mestoma še spominjajo ligature tipa *ligatura cum opposita proprietate*, ki pa so uporabljeni zgolj v motetu *In tribulatione mea*. Ligature v tem obdobju ne pomenijo drugačno kot porazdelitev enega zloga besedila na dve semibrevis. Note, ki so v izvirniku združene v ligaturo, so v transkripciji označene z oglatim lokom nad notnim črtovjem. V enem viru moteta *In tribulatione mea* se pojavijo tudi starejše kolorirane notne oblike, s katerimi so notirane triole.

Izdaja ohranja izvirne notne vrednosti, vendar so daljše notne vrednosti, ki segajo preko taktnic, ustrezno razdeljene in povezane z veznim lokom. Zaključne note skladb oziroma delov skladbe so v virih vselej zapisane kot dvojna brevis z liga-

turo, njihovo dejansko trajanje pa v originalnih zapisih pravzaprav ni točno določeno. V transkripciji so zaključne note zapisane z eno brevis s korono. Izvirni notni ključi so navedeni v incipitih na začetku vsake skladbe, v transkripcijah pa so ključi glede na obseg vsakega glasu nadomeščeni s sodobnimi. Incipiti kažejo tudi izvirno označo za menzuro in prvo noto z morebitnimi predhodnimi pavzami.

Nobena skladba v izvirnih zapisih na začetku nima predznakov. Predznaki pred posamičnimi notami so prevzeti iz virov (vselej iz tako imenovanega glavnega vira, v seznamu virov označenega s črko »a«). Nad notnim črtovjem so dodani uredniški predznaki, ki veljajo le za note, nad katerimi so zapisani. Uredniški predznaki so mestoma prevzeti iz drugih uporabljenih virov oziroma z analognih mest v skladbi. Raba uredniških predznakov je prepričena izbiri in presoji izvajalk in izvajalcev v skladu s pravili *musicae fictae*.

Besedilo motetov skoraj v nobenem viru ni natančno podpisano pod glasbo in predvsem pri melizmih se zdi, da je bila odločitev o razporeditvi zlogov dostikrat prepuščena presoji pevcev, ki so se pač ravnali po tedaj znanih pravilih deklamacije in gotovo tudi lokalnih tradicijah. Ne posredne ponovitve posamičnih besed ali delov besedila so v izvirnih zapisih navadno označene z (dvojno) poševnico ali z znakom »ŷ« ali »ij«. V transkripcijah ta mesta niso posebej označena, saj je potek besedila v virih vendarle dovolj jasno razviden. Na odstopanja med viri in druge posebnosti v zvezi z besedili opozarjajo kritične opombe. Mestoma so dodana in poenotena ločila v skladu s sodobno izdajo latinskega Svetega pisma.¹

1. *Biblia Sacra iuxta vulgatam versionem*, uredili Bonifacius Fischer, Robert Weber in Roger Gryson, 5. izd. (Stuttgart: Deutsche Bibelgesellschaft, 2007).

Krajšave besed in tako imenovane ligature, ki se pojavljajo v besedilih izvirnih zapisov, so v transkripciji brez posebnih komentarjev izpisane. Popravljena in standardizirana je raba velikih in malih začetnic ter posebne črkovne zvezze (npr. »ii« namesto »ij«, »v« namesto »u«, »ae« namesto »oe« in podobno). Na posebnosti opozarjajo komentarji v kritičnih opombah.

Pri vsakem motetu so navedeni in kratko opisani vsi za izdajo in transkripcijo uporabljeni viri (označeni z malimi črkami abecede). Imenovani so tudi drugi viri skladb, četudi v uredniškem postopku niso igrali ključne vloge.

Poimenovanje in označevanje glasov se od vira do vira razlikuje (v virih se pojavljajo na primer oznake, kot so »cantus«, »discantus«, »tenor primus«, »tenor I. chorii«, »quinta vox« in podobno). Da bi se izognili nejasnostim, so imena glasov v izdaji pri vseh motetih poenotena v cantus, altus, tenor in bassus. Vselej je dodana rimska številka za glasove prvega ali drugega zbora (I in II). Stavki v večdelnih motetih imajo neodvisno štetje takтов.

VIRI

Hodie natus est salvator mundi

OPIS VIROV

a: D-B, Ms. mus. Bohn 11, št. 47

Rokopis je iz zbirke Georga Gottharta, organista evangeličanske cerkve sv. Elizabete v Vroclavi. Na platnici sta oznaki »G. G.« in »Pars hyemalis« ter letnica 1583. Rokopis je nastajal še več naslednjih let. Skladbe so zapisane v šestih glasovnih zvezkih, pri čemer sta v zvezka »Quinta« in »Sexta vox« pri več kot šestglasnih skladbah zapisana po dva glasova.² Motet je v zapisih vseh glasov opremljen z imeni avtorja: »IN NATALEM CHRI. AO. C. CLAVIO« (v c I), »C. CLAVIO PAMP[ERGENSIS]« torej iz Bamberga (v b I), pri ostalih glasovih pa »C. CLAVIVS« oziroma »C. CLAVO«. Rokopis je doslej edini znani popolno ohranjeni vir moteta in najverjetnejše tudi najstarejši.

². Emil Bohn, *Die musikalischen Handschriften des XVI. und XVII. Jahrhunderts in der Stadtbibliothek zu Breslau: Ein Beitrag zur Geschichte der Musik im XVI. und XVII. Jahrhundert* (Breslau: J. Heinauer, 1890), 32–36.

b: D-B, Ms. mus. Bohn 31, št. 26

Rokopis je ohranjen v sedmih glasovnih zvezkih, izgubljen pa je glas drugega tenorja. Vir najbrž izhaja iz glasbene zbirke evangeličanske cerkve sv. Elizabete v Vroclavi, vendar je mlajšega datumata od rokopisa D-B, Ms. mus. Bohn 11. Na več mestih so vpisane različne letnice od 1617 in 1631.³ Pri vseh glasovih je kot skladatelj moteta naveden Christopher Clavius, in sicer v različnih oblikah (npr. »Christoph: Clavius« v c I). Glas A II je brez navedbe skladatelja.

c: D-KMs, I 929 (14 185. 1–5), št. 144

Širje od prvotno šestih glasovnih zvezkov so danes hranjeni v mestnem arhivu v Kamjencu (nem. Kamenz) v Zgornji Lužici (Oberlausitz), nastajali pa so med letoma 1594 in 1603 in bili v lasti Thomasa Lochaua. Lochau je od leta 1593 dalje deloval v Freibergu na Saškem in bil od leta 1595 rektor latinske šole v Děčínu (Tatschen-Bodenbach), danes na Češkem. V glasovnem zvezku »Quinta vox« sta hkrati zapisana glasova c II in A II, sicer pa so ohranjeni še glasovi A I, T I in B I. V T I in B I je skladatelj naveden kot »Jac Händl«; v B I pa je ob koncu tudi datum vpisa »9 Januarj Ao 93 scrib.«.

d: D-Dl, Mus.Schw.41, št. 6

Šest glasovnih zvezkov (motet manjka v c I in b I) je sestavljal več kopistov med letoma 1612 in 1631 v evangeličanski cerkvi sv. Jurija v Schwarzenbergu na Saškem. Gre za rokopisno prilogo k zbirnemu tisku *Florilegium selectissimum cantionum* Erharda Bodenschatza iz leta 1603.⁴ Motet pri nobenem glasu nima imena skladatelja; na koncu moteta pa je pri glasu c II podpis kopista: »Nicol. Walde 1616«.

e: D-Dl, Mus.Gri.7, št. 52

Motet je zapisan v štirih glasovnih zvezkih (c I, A I, B I in c II), ime skladatelja »Jacob Händel« pa se nahaja le pri glasu B I. starejši del rokopisa je najbrž nastal v knežji šoli sv. Afre v Meissnu na

³. Bohn, *Die musikalischen Handschriften*, 85–88.

⁴. RISM B/I: 1603¹. Wolfram Steude, *Die Musiksammelhandschriften des 16. und 17. Jahrhunderts in der Sächsischen Landesbibliothek zu Dresden, Quellenkataloge zur Musikgeschichte 6* (Leipzig: VEB Deutscher Verlag für Musik, 1974), 220–221.

Saškem, pozneje in vsaj do sredine 17. stoletja pa je bil v rabi v knežji šoli sv. Avguština v Grimmi.⁵

f: H-Bn, Ms. mus. Bártfa 1, no. 135

Osem obsežnih in deloma močno poškodovanih glasovnih zvezkov je nastalo v začetku druge polovice 17. stoletja v Bártfi (nem. Bartfeld) na Zgornjem Madžarskem, danes Bardejov na Slovaškem. Njihov glavni pisec in lastnik Zacharias Zarewutius (1605–1667) je bil organist v tamkajšnji evangeličanski cerkvi sv. Egidija. Motet je v glasu c i zaradi pomanjkljivega glasovnega zvezka berljiv le še na začetku in koncu. Ime skladatelja manjka pri vseh glasovih.

NADALJNJI VIRI

CZ-Pu, Se 1337, št. 3

Štirje od prvotno šestih glasovnih zvezkov (c, t, b in v) prihajajo iz knjižnice humanista, pesnika in skladatelja Georgiusa Carolidesa Carlsberga (Jiří Carolides z Karlsperka, 1569–1612). Rokopis je nastajal v zadnjem desetletju 16. in v začetku 17. stoletja in skupaj z dvema zgodnejšima zbirnima tiskoma (*Sacrae cantiones*, Nürnberg 1585, in *Continuatio cantionum sacrarum*, Nürnberg 1588) tvori skupno knjižno vezavo. Ime skladatelja manjka pri vseh glasovih.⁶

D-W, Cod. Guelf. 322 Mus. Hdschr., št. 107; b, fol. 82r–82v

Trije glasovni zvezki iz glasbene zbirke cerkve sv. Štefana v Helmstedtu so nastali okoli leta 1605. Dva glasovna zvezka (c in A) sta pomanjkljiva in zapis moteta tam ni ohranjen. Motet je zapisan le v glasu b i in je brez navedbe skladatelja.⁷ Glas b i se nahaja tudi v zbirnem rokopisu iz prve polovice 17. stoletja, hranjen pod signaturo D-W, 15. 2

5. Steude, *Die Musiksammelhandschriften*, 65–68; Stefan Menzel, *Pforta, St. Afra, St. Augustin und die Transformation der mitteldeutschen Musiklandschaft (1543–1620)*, Heidelberg Schriften zur Musikwissenschaft 1 (Heidelberg: Heidelberg University Publishing, 2023), 190–191; RISM A/II: 211003741.

6. Petr Daněk in Martin Horyna, *Dvojsborová moteta rudolfské Prahy: Antologie osmihlasých motet z českých rukopisů a tisků / The Double-Choir Motets of Rudolphine Prague: An Anthology of Eight-Voice Motets from Bohemian Manuscripts and Prints*, zv. 1, Clavis monumentorum musicorum regni Bohemiae A/6 (Praga: Koniasch Latin Press, 2020), XI–XIV.

7. RISM A/II: 451510074.

Musica coll. inc., št. 11, in prav tako nima navedbe skladatelja.⁸

H-Bn, Ms. mus. Bártfa 16, Koll. 5, št. 189

Trije glasovni zvezki iz 17. stoletja iz glasbene zbirke cerkve sv. Egidija v Bártfi (nem. Bartfeld) na Zgornjem Madžarskem, danes Bardejov na Slovaškem, so nastajali v obdobju od leta 1582 do okoli leta 1646. Zapis moteta je močno poškodovan in nima navedbe skladatelja.⁹

H-Bn, Ms. mus. Bártfa 26, fol. 31v–32r

Delno ohranjeno tabulaturno knjigo iz zbirke cerkve sv. Egidija v Bártfi (nem. Bartfeld) na Zgornjem Madžarskem, danes Bardejov na Slovaškem, sestavlja več slojev, nastalih v obdobju med letoma 1584 in 1665. Zapis moteta je ob robovih poškodovan in je brez navedbe skladatelja.¹⁰

H-Bn, Mus. pr. Bártfa 11, Koll. 5

Štirje glasovni zvezki (A I, T I, C II in B II) iz začetka 17. stoletja iz zbirke cerkve sv. Egidija v Bártfi (nem. Bartfeld) na Zgornjem Madžarskem, danes Bardejov na Slovaškem, so nastali med letoma okoli 1606 in 1618 za časa delovanja tamkajšnjega organista Andreasa Neomana. Vir je rokopisna priloga trem glasbenim tiskom iz 17. stoletja v skupni vezavi. Motet nima navedbe skladatelja.¹¹

PL-PE, Ms. 305, fol. 93v–94r

Ena izmed petih tabulaturnih knjig je nastala v prvi polovici 17. stoletja v cistercijanski opatiji v Pelplinu na Poljskem. Glavni pisec je bil verjetno cistercijanski menih Feliks Trzciński. Prepis moteta ima oznako »De Natiuitate D[omi]ni à 8«, nima pa imena skladatelja.¹²

PL-Wn, Mus. 2101 / PL-WRu, 60201 Muz, št. 9

Trije od prvotno osmih glasovnih zvezkov so del nekdanje glasbene zbirke viteške akademije

8. RISM A/II: 451505316.

9. Róbert Á. Murányi, *Thematisches Verzeichnis der Musiksammlung von Bartfeld (Bártfa)*, Deutsche Musik im Osten 2 (Bonn: G. Schröder, 1991), xxiv in 63.

10. Murányi, *Thematisches Verzeichnis*, xxvii–xxviii in 150.

11. Murányi, *Thematisches Verzeichnis*, xxxi in 170–172.

12. Adam Sutkowski in Alina Osostowicz-Sutkowska, ur., *The Pelplin Tabulature: Facsimile*, zv. 2, Antiquitates musicae in Polonia 3 (Gradec: Akademische Druck und Verlagsanstalt; Varšava: Polish Scientific Publishers, 1963), 190–191.

v Legnici na Poljskem (Libr. mus. 58).¹³ Zvezek z glasom B II se danes nahaja v Varšavi (PL-Wn, Mus. 2101), zvezka A I in A II pa v Vroclavu (PL-WRu, 60201 Muz). Ostali glasovi so očitno izgubljeni. Motet ima pri vseh treh ohranjenih glasovih navedbo skladatelja »Jacobus Handl«.

PL-Wn, Mus. 2105, št. 25

En glasovni zvezek (C I) od prvotno osmih izvira iz nekdanje glasbene zbirke viteške akademije v Legnici na Poljskem (Libr. mus. 53).¹⁴ Motet ima navedbo skladatelja »Clavii«.

PL-Wn, Mus. 2106, št. 132

En glasovni zvezek (T I) od prvotno šestih izvira iz nekdanje glasbene zbirke viteške akademije v Legnici na Poljskem (Libr. mus. 18). Rokopis je nastal v prvi polovici 17. stoletja.¹⁵ Motet ima navedbo skladatelja »Clavii«.

SK-Le, Ms. 13990a (1A), št. 117

Tako imenovana tabulaturna knjiga Casparja Plotza je nastajala od zadnjih let 16. stoletja do okoli leta 1620. Plotz je bil organist v šlezijskem mestu Brzeg (nem. Brieg), študiral pa je v nemškem mestu Halle. Tabulaturna knjiga se že od okoli leta 1640 nahaja v Levoči (nem. Leutschau) na današnjem Slovaškem.¹⁶ Zapis moteta ima oznako »Hodie Natus est 8 Voc: J: Handel«.

SK-Le, Ms. 13991 (6A), fol. 27v–28r

Tabulaturna knjiga nemškega izvora se od okoli leta 1640 nahaja v Levoči (nem. Leutschau) na današnjem Slovaškem.¹⁷ Motet nima navedbe skladatelja.

S-K, 4 rokopisi brez signatur

Širje fragmentarno ohranjeni rokopisi brez novejših signatur so okoli leta 1620 nastali v nekdanji gimnaziji v Kalmarju (Stifts- och gymnasiebib-

blioteket) na Švedskem. Motet je vključen v štiri enote in je vselej brez navedbe avtorja: a) glasovi A I in A II (RISM A/II: 190026625); b) glas A I (RISM A/II: 190026624); c) glasovi A I, B I in A II (RISM A/II: 190026626) in d) glasovi C I, A I, T I, C II, A II in B II (RISM A/II: 19002636).

S-L, Saml. Wenster G:32

Tenorski glasovni zvezek (T I) od prvotno verjetno osmih iz zasebne zbirke družine Wenster je nastal okoli leta 1621. Motet nima navedbe skladatelja.¹⁸

S-SK, Ms. mus. 6

Glasovni zvezek C I od prvotno verjetno osmih je nastal okoli leta 1646. Motet nima navedbe skladatelja.¹⁹

S-VII, brez signature

Altovski glasovni zvezek izvira iz 17. stoletja. V motetu je navedba skladatelja »Hend[el]«.²⁰

S-VX, Mus. ms. 2b-f

Šest glasovnih zvezkov iz sredine 17. stoletja je nastalo v gimnaziji švedskega mesta Växjö. Motet je zapisan v glasovih C I, A I, T I, B I, C II in B II in ima oznako skladatelja »Eiusdem«, kar na tem mestu pomeni Gallus.²¹

Quem vidistis pastores

OPIS VIROV

a: D-Z, Mus. 46.117, št. 5

Dvanajst glasovnih zvezkov z devetimi moteti je sestavil Cornelius Freund (ok. 1535–1591). Navedba skladatelja pri motetu v T I se glasi »Jac. Gall[us]«, v C II »Iacob[us] Händl« in v A II »Jacob[us] Gall[us]«.²²

13. Ernst Pfudel, *Die Musik-Handschriften der Königl. Ritter-Akademie zu Liegnitz* (Leipzig: Breitkopf & Härtel, 1886), 37–39.

14. Pfudel, *Die Musik-Handschriften*, 36–37.

15. Pfudel, *Die Musik-Handschriften*, 13–19.

16. Marta Hulková, »Von der Forschung der Musikgeschichte in der Slowakei: Orgel-Tabulaturbücher der Musiksammlung von Levoča (17. Jahrh.)«, *Musaica: Zborník Filozofickej a Pedagogickej Fakulty Univerzity Komenského* 18 (1985): 57–79.

17. Ibid.

18. RISM A/II: 190002341.

19. RISM A/II: 190009095.

20. RISM A/II: 190016603.

21. RISM A/II: 190012808. Za vse švedske rokopise gl. Marc Desmet, »A Neglected Chapter on Handl's Sources: Readings from the Swedish Manuscripts«, *De musica disserenda* 5, št. 2 (2009): 7–23, predvsem 9–11.

22. Reinhardt Vollhardt, *Bibliographie der Musik-Werke in der Ratsschulbibliothek zu Zwickau* (Leipzig: Breitkopf & Härtel, 1893–1896), 44; RISM A/II: 220030922.

b: D-Z, Mus. 105.6b, št. 2

Osem glasovnih zvezkov s tremi moteti je sestavil Cornelius Freund (ok. 1535–1591). Navedba skladatelja se v c i glasi »Hannibal Stabilis«. Ime je prečrtano in nadomeščeno z »Gallus«; v t i je zapis »Gall[us]«, v b i »Iacob: Gall:«. Pri glasovih c ii, a ii in b ii je bilo precej pozneje zapisano ime »Gallus«.²³

c: D-Dl, Mus.Gri.7, št. 51

Zapis moteta se je v rokopisu ohranil v štirih glasovnih zvezkih (c i, a i, b i in c ii) in je pri vseh glasovih brez navedbe skladatelja. Starejši del rokopisa je najbrž nastal v knežji šoli sv. Afre v Meissnu na Saškem, pozneje in vsaj do sredine 17. stoletja pa je bil v rabi v knežji šoli sv. Avguština v Grimmi.²⁴ Rokopis je v slabem stanju in zapis izredno slabo berljiv.

NADALJNJI VIR

D-Z, Mus. 100.5, št. 68

Od prvotno osmih glasovnih zvezkov iz 16. stoletja se je v rokopisu Corneliusa Freunda (ok. 1535–1591) ohranil le glas t i. Motet je brez navedbe skladatelja.²⁵

In tribulatione mea – Propterea confitebor tibi

Razen prepisa v tabulaturno knjigo D-SCHM, Tab. 1 je motet *In tribulatione mea* popolno ohranjen le v rokopisu D-B, Mus. ms. 40039, št. 52. Transkripcijo tega zapisa je v svojo disertacijo vključila Ruth Lightbourne.²⁶ Berlinski rokopis je po sedanjem vedenju edini, ki vsebuje krajšo različico skladbe. V vseh ostalih virih se v obih stavkih ponovijo zaključni odseki. O tem, katera različica je izvirna, je mogoče le ugibati, vsekakor pa je bila daljša verzija bolj razširjena.

23. Vollhardt, *Bibliographie der Musik-Werke*, 196; RISM A/II: 220030575.

24. Steude, *Die Musiksammelhandschriften*, 65–68; Menzel, *Pforta, St. Afra, St. Augustin*, 190–191; RISM A/II: 211003741.

25. Vollhardt, *Bibliographie der Musik-Werke*, 46–47; RISM A/II: 220030964.

26. Ruth Lightbourne, »Annibale Stabile: A Man of no Little Repute Among the Masters of Music; The Sacred Music« (doktorska disertacija, University of Otago, Dunedin, New Zealand, 1994), 2:545–560.

Kot glavni vir je bil za pričajoč izdajo izbran rokopis D-Rp, A.R. 728–732. Rokopis je brez glasovnega zvezka drugega diskanta zgornjega zobra (*chorus superior*), skladba pa je v ostalih virih ohranjena še bolj nepopolno. Za transkripcijo manjkajočega glasu sta služila rokopisa iz Berlina in Dresdena. Na splošno imajo vsi viri v primerjavi z berlinskim malo predznakov in so poleg tega postavljeni tudi dokaj poljubno. V izdaji so uredniško predlagani predznaki večinoma prevzeti po berlinskem viru.

OPIS VIROV

a: D-Rp, A. R. 728–732, št. 100

Devet ohranjenih glasovnih zvezkov iz prve polovice 17. stoletja najverjetneje izvira iz glasbene zbirke gimnazije v Regensburgu (*Gymnasium poeticum*). Rokopisni del je vezan v skupne zvezke skupaj s tremi glasbenimi tiski iz obdobja med letoma 1621 in 1626. Motet je ohranjen v vseh glasovih razen v c ii. Pri vseh glasovih je pri skladbi oznaka skladatelja »Hannibal Stabilis«.²⁷

b: D-B, Mus. ms. 40039, št. 52

Rokopis sestavlja dvanajst glasovnih zvezkov srednjemške provenience iz časa okoli leta 1614. Kot nekdanji lastnik se omenja Johannes Schiffmann iz Budisina (nem. Bautzen). Pri glasu *Sexta vox* je naslov *Voluminum horum musicorum [...] in letnica 1614*.²⁸ Imena skladatelja ni pri nobenem glasu.

c: D-Dl, Mus.Gri.50, št. 2

Štirje ohranjeni glasovni zvezki (t i, b i, c ii in t ii) so nastali med letoma 1593 in 1596. Med pisci rokopisa je Urban Birck. Vir se je prvotno nahajal v glasbeni zbirki knežje gimnazije sv. Afre v Meissnu, pozneje pa v knežji in deželni šoli sv. Avguština v Grimmi.²⁹ Glasovni zvezki so

27. Gertraud Haberkamp, *Bischöfliche Zentralbibliothek Regensburg: Thematischer Katalog der Musikhandschriften; Sammlung Proske; Manuskripte des 16. und 17. Jahrhunderts aus den Signaturen A.R., B, C, AN, Kataloge Bayerischer Musiksammlungen 14/1* (München: Henle, 1989), 24–32.

28. Hans-Otto Korth, Jutta Lambrecht in Helmut Hell, *Die Signaturengruppe Mus. ms. 40 000 ff. Erste Folge: Handschriften des 15.–19. Jahrhunderts in mensuraler und neuerer Notation*, Staatsbibliothek zu Berlin - Preußischer Kulturbesitz - Kataloge der Musikabteilung 13 (München: Henle, 1997), 95–121.

29. Steude, *Die Musiksammelhandschriften*, 81–85; Menzel, *Pforta, St. Afra, St. Augustin*, 193; RISM A/II: 211004051.

v dokaj slabem stanju, vendar še vedno berljivi. Motet ima pri vseh glasovih navedbo skladatelja »Hannibal Stabilis«.

NADALJNJI VIRI

D-BSstb, M 644, št. 45

Ohranjeni glas *Octava vox* je rokopisni dodatek h glasbenemu tisku Friedricha Weissenseja *Opus melicum* iz leta 1602 (RISM A/I: w 625). Ohranili so se sicer vsi glasovi tiska, vendar je rokopisni dodatek le v zvezku *Octava vox*. Številne skladbe v rokopisnem glasovnem zvezku so prepisane iz Gallusovega *Opus musicum*. Rokopis je očitno nastajal do sredine 17. stoletja.³⁰ Motet ima navedbo skladatelja »Handl«.

D-Dl, Mus.Gri.2, št. 1

Sedem glasovnih zvezkov izvira iz glasbene zbirke knežje in deželne šole sv. Avguština v Grimmi. Zbirni rokopis iz časa okoli leta 1600 vsebuje le tri motete in je vezan skupaj z izvodom prvega dela Gallusovega *Opus musicum*. Rokopisni del je v slabem stanju in komaj berljiv.³¹ Pri nekaterih glasovih je prepoznavna navedba skladatelja »Hannibal Stabilis«.

D-KMs, I 928, št. 42

Tenorski glasovni zvezek (T I) iz zbirke mestnega arhiva v Kamjencu (nem. Kamenz) v Zgornji Lužici je nastal verjetno prav v tem mestu okoli leta 1612. Zapis moteta je brez navedbe skladatelja.

D-MÜG, Mus.ant.16, št. 42

Šest glasovnih zvezkov (A I, T I, B I, A II, T II in B II) iz glasbene zbirke kantorije sv. Janeza v mestu Mügeln je nastalo v drugi polovici 17. stoletja.³² Motet ima navedbo skladatelja: »Jac. Händl«.

D-SCHM, Tab. 1, št. 50

Ena od štirih tabulaturnih knjig iz glasbene knjižnice pri cerkvi sv. Nikolaja v Schmöllnu je bila nekdaj v lasti organista Johanna Müllerja. Ta je v Schmölln prišel iz bližnjega Hohensteina leta 1623. Na platnici je letnica 1618, vendar je rokopis nastajal vsaj še do leta 1621, nekateri vnesi tudi do leta 1629. Intabulacija moteta ima prvotno navedbo skladatelja »Hanibal Stabilis«, verjetno nekoliko pozneje pa je bilo dodano ime »Jacob[us] Händell«.³³

D-SLK, M 5, št. 111

Šest ohranjenih glasovnih zvezkov tvori rokopisni dodatek zbirnemu tisku Friedricha Lindnerja *Sacrae cantiones* iz leta 1585 (RISM B/I: 1585¹). Motet je pri vseh glasovih brez navedbe skladatelja.

D-W, Cod. Guelf. 337 Mus. Hdschr., št. 5

Pet glasovnih zvezkov iz glasbene zbirke cerkve sv. Štefana v Helmstedtu je kot rokopisni dodatek vezanih z več glasbenimi tiski iz obdobja med letoma 1634 in 1662. Motet je ohranjen v glasovih A I, T I, B I, C II in A II. Napake in nedoslednosti v zapisu moteta so številne. V T I je oznaka skladatelja »H. A.«, v B I pa »Albert. Anon.«³⁴

S-K, 2 rokopisa brez signatur

Motet je vpisan v dva rokopisa in je vselej brez navedbe avtorja: a) rokopis z glasovi A I, B I in A II (RISM A/II: 190026762) in b) rokopis z glasovi A I, T I, C II, A II in B II (RISM A/II: 190026345).³⁵

Magne Deus rex noster – Cum inimici nostri

OPIS VIRA

D-B, Ms. mus. Bohn 30B, št. 11

Osem glasovnih zvezkov iz začetka 17. stoletja prihaja iz Vroclava. Natančen kraj nastanka ni

^{30.} RISM A/II: 1001007378.

^{31.} Steude, *Die Musiksammelhandschriften*, 63; Menzel, *Pforta, St. Afra, St. Augustin*, 193–194; RISM A/II: 211003727.

^{32.} Elisabeth A. Fischer, »Eine Sammelhandschrift aus dem Anfang des 17. Jahrhunderts«, *Archiv für Musikwissenschaft* 8, št. 4 (1927): 420–432; Werner Braun, »Doppelchörigkeit in der Sammelhandschrift Mügeln Musica sacra antiqua 16«, v: *Musik zwischen Leipzig und Dresden: Zur Geschichte der Kantoreigesellschaft Mügeln 1571–1996*, ure-dila Michael Heinemann in Peter Wollny (Oschersleben: Ziethen, 1995), 108–124; RISM A/II: 230001609.

^{33.} Reinald Ziegler, *Die Musikaliensammlung der Stadtkirche St. Nikolai in Schmölln/Thüringen* (Tutzing: Hans Schneider, 2003), 1:1–94 in 2:191–229.

^{34.} Daniela Garbe, *Das Musikalienrepertoire von St. Stephani: Ein Bestand an Drucken und Handschriften des 17. Jahrhunderts*, Wolfenbütteler Arbeiten zur Barockforschung 33 (Wiesbaden: Harrassowitz, 1998), 1:56–60 in 2:134–140; RISM A/II: 451511530.

^{35.} Za opis vira gl. *Hodie natus est salvator mundi*.

znan. Skladbe so razdeljene v dva razdelka (A in B). Motet se nahaja v drugem delu rokopisa (B). Navedba avtorja pri glasu v C I je »Jacob[us] Handl« in v T I »J. Handl«.³⁶

NADALJNJI VIRI

Vsi ostali viri vsebujejo besedilno različico *Fide Deo et vide – Cum inimici mei*. Motet je v vseh treh rokopisih brez navedbe skladatelja. Glasba je v primerjavi z različico z besedilom *Magne Deus rex noster* v skladu z besedilom mestoma ritmično spremenjena, sicer pa v glasbenem stavku ni opaziti bistvenih razlik.

D-BLAbk, LAW Pa BlB 432, št. 14

Štirje ohranjeni glasovni zvezki iz glasbene zbirke cerkve sv. Bartolomeja v Blankenburgu so deloma vezani s tiskom *Cantiones sacrae* Hansa Lea Hasslerja (RISM A/I: H 2324).³⁷

D-Dl, Mus.Gri.50, št. 95

Motet je ohranjen v glasovih T I, B I, C II in T II.³⁸

D-MÜG, Mus.ant.16, št. 110

Motet je ohranjen v glasovih A I, T I, B I, A II, T II in B II.³⁹

Vidit Jacob in somnis scalam – Dilataberis ab oriente – Cumque evigilasset Jacob

OPIS VIROV

a: H-Bn, Ms. mus. Bárta 1, št. 218⁴⁰

Motet je ohranjen v sedmih glasovih, manjka pa glas C I. Pri nobenem glasu ni navedbe skladatelja.

b: D-B, Ms. mus. Bohn 15, št. 165

Pet izjemno obsežnih glasovnih zvezkov (C I, A I, T I, C II in B II) ima v basovskem zvezku označko nekdanjega lastnika: »Simon Lyra Signator ad

D. Elisab. Olsnensis«. Simon Lyra (1547–1601) je od leta 1593 deloval kot kantor, pred tem pa kot »signator« v cerkvi sv. Elizabete v Vroclavu. Ena skladba (št. 17) je datirana z letnico 1587.⁴¹ Motet ima pri vseh ohranjenih glasovih ime skladatelja »Jacob[us] Handl« oziroma »Jacob[us] Händl«.

c: H-Bn, Ms. mus. Bárta 24

Štirje glasovni zvezki iz glasbene zbirke cerkve sv. Egidija v Bárfti (nem. Bartfeld) na Zgornjem Madžarskem, danes Bardejov na Slovaškem, so nastali ob koncu 16. stoletja. Poglavitni del rokopisa tvorijo moteti za oficij, ki so porazdeljeni po cerkvenem letu.⁴² Motet je zapisan v glasovih C I, T I in B I in je pri vseh glasovih brez navedbe skladatelja.

d: H-Bn, Ms. mus. Bárta 16, Koll. 5, št. 270⁴³

Motet je ohranjen v glasovih T I in B I in je pri obeh brez navedbe skladatelja.

NADALJNJA VIRA

D-Rtt, F. K. 23, II. Abthlg., št. 53

Ena izmed štirih tabulturnih knjig iz benediktinskega samostana Neresheim je nastajala med letoma 1590 do 1611.⁴⁴ Intabulacija moteta ima označko skladatelja »Jacob[us] Gall[us]«. Drugi del moteta (*Secunda pars*) manjka. Prvemu delu neposredno sledi intabulacija tretjega dela, ki je pomotoma označena kot »Secunda pars«. Glasovi intabulacije so razvrščeni po tonskih višinah in dva zpora moteta v tabulaturi torej nista prostorsko ločena.

H-Bn, Ms. pr. Bárta 1

En glasovni zvezek (c) iz glasbene zbirke pri cerkvi sv. Egidija v Bárfti (nem. Bartfeld) na Zgornjem Madžarskem, danes Bardejov na Slovaškem, je rokopisni dodatek k zbirnemu tisku RISM B/I: 1545². Nastal je okoli leta 1610, morda v okolici Nürnbergga.⁴⁵

36. Bohn, *Die musikalischen Handschriften*, 83–85.

37. RISM A/II: 450109696.

38. Gl. opis vira pri skladbi *In tribulatione mea – Propterea confitebor tibi*.

39. Gl. opis vira pri skladbi *In tribulatione mea – Propterea confitebor tibi*.

40. Gl. opis vira pri *Hodie natus est salvator mundi*.

41. Bohn, *Die musikalischen Handschriften*, 43–52.

42. Murányi, *Thematisches Verzeichnis*, XXVII in 139–146.

43. Gl. opis vira pri *Hodie natus est salvator mundi*.

44. Eckart Tscheuschner, *Die Neresheimer Orgeltabulaturen der Fürstlich Thurn und Taxischen Hofbibliothek zu Regensburg* (Erlangen: J. Hogl, 1963).

45. Murányi, *Thematisches Verzeichnis*, XXX in 155–158.

Expecta Dominum**OPIS VIRA**

PL-PE, Ms. 308, fol. 36v–37r⁴⁶

Ena izmed petih tabulturnih knjig je v prvi polovici 17. stoletja nastala v cistercijanski opatiji v Pelplinu na Poljskem. Glavni pisec je bil verjetno cistercijanski menih Feliks Trzciński.⁴⁷ Intabulacija ima navedbo skladatelja: »Jacobi Handelj«. Intabulacija moteta je porazdeljena v razpredelnice. Prva dva kvadratka pred začetkom glasbe sta namenjena imenu skladatelja in navedbi taktovskega načina. Glasbeni stavek je zapisan v kvadratih v razdalji ene brevis. Besedilo moteta se nahaja v posebnem razdelku pod glasbo, vendar ni enakomerno porazdeljeno. Celoten zapis intabulacije teče po dveh straneh odprte knjige.

KRITIČNE OPOMBE**[1] Hodie natus est salvator mundi**

t. 1–6, C I	e: besedilo »Hodie natus est nobis salvator mundi«
t. 3–4, T I	e: punktirana semibrevis in minima namesto dveh semibreves
t. 5, C I	b: semiminima f ¹
t. 13, C I	b: besedilo »hodie« namesto »natus est«
t. 13, A I	f: semibrevis f ¹ in minima e ¹ z višajem; višaj verjetno za semibrevis
c, e: semibrevis f ¹
t. 13, A II	e: semibrevis f ¹
t. 13, B I	b, f: oznaka za ponovitev besede »hodie« namesto »natus est«
t. 13–14, T I	e: besedilo »hodie« namesto »natus est«
t. 14, C I	b: semibrevis c ² popravljena v h ¹
t. 16, C I	b, d: minime c ² , h ¹ in d ²

46. Vir je dosegljiv kot faksimile v: *The Pelplin Tablature: Facsimile*, zv. 5, uredila Adam Sutkowski in Alina Osostowicz-Sutkowska, Antiquitates Musicae in Polonia 6 (Gradec: Akademische Druck und Verlagsanstalt; Varšava: Polish Scientific Publishers, 1965), 70–71. Na spletu je dostopen na strani <https://polona.pl/preview/9020da14-fea7-46d3-a90b-e1ecod2462bc>.

47. Miroslaw Perz in Adam Sutkowski, »Pelpliner Orgeltablatur«, v: *MGG Online*, uredil Laurenz Lütteken, obiskano 10. 2. 2024, <https://www-1mogg-2online-1com-100479or60043.han.onb.ac.at/mgg/stable/47802>.

t. 18, C I	a: semiminima f ¹ , višaj pred semibrevis v t. 19
t. 19–21, T I	c: besedilo »salvator mundi« namesto »mundi, mundi«
t. 19–20, A II	f: nejasen zapis
t. 20–21, A I	b, d: semibrevis a ¹ z višajem pod noto in minima g ¹
c: besedilo »mundi« brez ponovitve
t. 21, A I	e: minima f ¹
t. 29, A I	c, e: druga minima f ¹
t. 32, A II	f: poškodovano in neberljivo
t. 35, A I	f: semibrevis f ¹
t. 35–38, A II	c, e: vse notne vrednosti f ¹ namesto fis ¹
t. 35–36	c, d: besedilo »apparuit« v zboru II (razen v T II, kjer je v viru d besedilo »credentibus«)
t. 36, A I	e, f: minima f ¹
t. 37, A I	f: semibrevis f ¹
t. 37–38, A II	a, b: višaj pred oziroma pod minimama f ¹
t. 37–42	a: besedilo »credentibus apparuit, credentibus apparuit« v zboru II
t. 37–42, T II	e: besedilo »credentibus apparuit, apparuit credentibus«
t. 38, A II	e: zadnja minima c ¹ popravljena v d ¹
t. 39, C II	a: semiminima f ¹ , minima fis ¹
e: semiminima fis ¹
t. 40, A II	a, c, e, f: punktirana minima es ¹
d: punktirana minima e ¹
t. 40–42	a: besedilo »credentibus apparuit« v zboru I
t. 41, A I	a: semiminima f ¹ , višaj pred minimo v t. 42
t. 41, T I	e: nečitljivo
t. 41, A II	f: druga minima a namesto h
c, e: druga minima b namesto h
t. 42, A I	b: višaj za minimo f ¹ nejasen
c, e: minima f ¹
t. 44–45	c, d: besedilo »ortus gloriosus« namesto »vita gloriosa« v zboru I
t. 46, C II	a: zadnja semiminima f ¹
e: višaj pod zadnjo semiminimo
t. 46, T II	e: namesto punktirane minime d ¹ in semiminime c ¹ dve minimi d ¹
t. 46–47	c, d: besedilo »ortus gloriosus« namesto »vita gloriosa« v zboru II
t. 47, C II	e, f: zadnja semiminima f ¹
t. 47, A II	e: prva semiminima e ¹
t. 48, A I	a, d: prva semiminima e ¹ ; uredniški popravek v d ¹ v skladu s t. 49
e: prva semiminima d ¹

t. 48–49, T I e:	nečitljivo		
t. 49–53, B II b:	mesto izpuščeno, pozneje oznaka »NB« nad notnim črtovjem		
t. 52, C II	a: zadnja semiminima f ¹ e: zadnja semiminima fis ¹	t. 5–6, T I	
t. 52–53	c, d: besedilo »ortus glriosus« na mesto »vita gloriosa« v zboru II	t. 6, C I	
t. 53, B I	c: semiminime c popravljene v d	t. 8, A I	
t. 53, B II	e: namesto semibrevis minima s pavzo minimo	t. 9, A I	
t. 54, C II	e: zadnja semiminima f ¹	t. 10, C II	a: prvotno ena minima d ¹ , druga minima d ¹ dodana pozneje
t. 55, C I	a, d: zadnja semiminima f ¹	t. 13, B I	b: namesto dveh minim d ¹ semibrevis z dvema pikama nad noto
t. 55, B I	c: semiminime c popravljene v d	t. 14–15, T I	c: namesto dveh minim d ¹ semibrevis d ¹
t. 57, A I	b, f: zadnja semiminima f ¹	t. 17, C II	a: celoten takt manjka
t. 57, A I	e: zadnja semiminima g ¹		c: minimi H in c popravljeni v c in d
t. 57, B I	f: poškodovano		a, b: v obeh taktih dve minimi in semibrevis; popravljeno v skladu s t. 22–23 in ostalimi glasovi zaradi poudarka drugega zloga v »apparuit«
t. 58–59, A II	f: poškodovano		a: višaj pod prvo minimo (gis ¹) in višaj pred drugo minimo
t. 65, A I	c: dve semiminimi namesto minime d ¹		b: druga minima gis ¹
t. 65, T I	a: četrta semiminima a; uredniško spremenjeno v g c: druga semiminima c ¹ namesto h e: četrta semiminima g		c: prva minima gis ¹
t. 65, A II	d: minima c ² namesto c ¹	t. 17, A II	b: prve tri minime prvotno d ¹ popravljene v e ¹
t. 66, A I	a, b, d, f: dve minimi g ¹ ; uredniško spremenjeni v celinko g ¹		a, b: druga semiminima d ²
t. 66, A II	e: semiminima g ¹	t. 19, C II	c: druga semiminima c ²
t. 67, A I	b, c, e: minima f ¹ f: minimi f ¹	t. 23, C I	b: višaj pod fis ¹ zamknjen pod naslednjo minimo (g ¹)
t. 67, A II	e: semibrevis fis ¹ namesto dveh minim fis ¹	t. 24, C II	b: minima c ² popravljena; nejasno
t. 67, C II	b, d: višaj pod semibrevis d ²	t. 24–25, T II	b: semibrevis c ¹ (višaj v t. 16 in 49)
		t. 25, C II	a: prva minima gis ¹ in višaj pred drugo minimo
			b: druga minima gis ¹
		t. 31, A I	c: prva minima gis ¹
			a, b, c: zadnja semiminima f ¹ (gl. t. 55)
		t. 32	menzurni znak 3 v vseh virih
		t. 33, B I	c: zapis poškodovan, notno črtovje popravljeno in tonske višine zamknjene ton nižje
		t. 34, C II	a, b: semibrevis f ¹
		t. 34, T II	c: semibrevis fis ¹
			a: minima d ¹
		t. 35, C I	b: minima c ¹ popravljena v d ¹
		t. 36, A I	b: minima h ¹ popravljena v c ²
		t. 36, B II	a, b, c: semibrevis f ¹ (gl. t. 60)
		t. 38, A I	a, b: minima H namesto A (gl. t. 60)
			a, b, c: semibrevis f ¹ (gl. t. 62)
			viru nista povezani z ligaturo oziroma na tem mestu ni punktirane semibrevis

[2] Quem vidistis pastores

Pisanje velike začetnice v virih ni skladno. Velika začetnica pri besedah »pastores« in »angelorum« je brez komentarjev popravljena v malo začetnico, mala začetnica pri »Dominum« pa v veliko začetnico. Beseda »annunciate« je v transkripciji zapisana »annuntiate«.

t. 2, C I a, b: zlog »Quem« pod semibrevis in minimo in v skladu s podloženim besedilom v drugih glasovih s sledečim poudarkom drugega zloga v besedi »vidistis« na dolgo noto ter z začetkom drugega zloga besede »pastores« na začetku melizma v t. 4; semibrevis in minima v nobenem

viru nista povezani z ligaturo oziroma na tem mestu ni punktirane semibrevis

t. 5–6, T I a: semibrevis a med taktoma označena z dvema pikama nad noto

t. 6, C I c: semibrevis d² popravljena v c²

t. 8, A I c: pavza minima popravljena v minimo d¹ in dodan vezni lok s semibrevis

t. 9, A I a: prvotno ena minima d¹, druga minima d¹ dodana pozneje

t. 10, C II b: namesto dveh minim d¹ semibrevis z dvema pikama nad noto

t. 13, B I c: namesto dveh minim d¹ semibrevis d¹

t. 14–15, T I a: celoten takt manjka

t. 17, C II c: minimi H in c popravljeni v c in d

t. 17, A II a, b: v obeh taktih dve minimi in semibrevis; popravljeno v skladu s t. 22–23 in ostalimi glasovi zaradi poudarka drugega zloga v »apparuit«

t. 19, C II a: višaj pod prvo minimo (gis¹) in višaj pred drugo minimo

t. 23, C I b: druga minima gis¹

t. 24, C II c: prva minima gis¹

t. 24–25, T II b: semibrevis c¹ (višaj v t. 16 in 49)

t. 25, C II a: prva minima gis¹ in višaj pred drugo minimo

t. 31, A I b: druga minima gis¹

t. 32 c: prva minima gis¹

t. 33, B I a, b, c: zadnja semiminima f¹ (gl. t. 55)

t. 34, C II menzurni znak 3 v vseh virih

t. 34, T II c: zapis poškodovan, notno črtovje popravljeno in tonske višine zamknjene ton nižje

t. 35, C I a, b: semibrevis f¹

t. 36, A I c: semibrevis fis¹

t. 36, B II a: minima d¹

t. 38, A I b: minima c¹ popravljena v d¹

t. 38, A I b: minima h¹ popravljena v c²

t. 38, A I a, b, c: semibrevis f¹ (gl. t. 60)

t. 38, A I a, b, c: semibrevis f¹ (gl. t. 62)

- t. 38, C II a, b: semibrevis f¹
 c: semibrevis fis¹
- t. 38, A II a: punktirana semibrevis f¹ in semi-brevis f¹
- t. 39–43, A I a: besedilo »Annunciate nobis quis apparuit« prečrtano in nadomeščeno z »Alleluia«
- t. 40, A I a, b: punktirana minima fis¹ (gl. t. 64)
 c: slabo berljivo, najverjetneje višaj pred minimu fis¹
- t. 40, A II a, b: punktirana semiminima f¹ (gl. t. 64)
- t. 40, T II a, b: prva minima d¹ namesto c¹ (gl. t. 64)
- t. 47, B I c: papir poškodovan, neberljivo
- t. 50, C II a: slabo berljiv višaj pod prvo minimo (gis¹) in višaj pred drugo minimo
 b: druga minima gis¹
 c: višaj za gis¹ pod prvo in drugo minimo in med njima
- t. 51, T I a, b: besedilo »Chorus« z veliko začetnico in brez veznika »Et«
- t. 55, A I a, b, c: zadnja semiminima fis¹ (gl. t. 31)
- t. 56 menzurni znak 3 v vseh virih
- t. 57, T I a: semibrevis c¹ popravljena v d¹; v t. 33 semibrevis c¹
 b: semibrevis d¹; v t. 33 semibrevis c¹
 a, b, c: semibrevis f¹ (gl. t. 34)
- t. 58, C II a, b: minima d¹ (gl. t. 34)
- t. 58, T II b: semibrevis g popravljena v a
- t. 59, B I a, b, c: semibrevis fis¹ (gl. t. 36)
- t. 60, A I a, b: minima H namesto A (gl. t. 36)
- t. 60, B II c: slabo berljivo, najverjetneje minima fis¹
- t. 61, A I a, b, c: semibrevis fis¹ (gl. t. 38)
- t. 62, C II c: semibrevis f¹ (gl. t. 38)
- t. 64, A I a, b: punktirana minima f¹ (gl. t. 40)
 c: punktirana minima fis¹
- t. 64, B I c: po t. 64 ponovljen celoten zapis t. 39–62
- t. 64, A II a, b: punktirana semiminima f¹ (gl. t. 40)
- t. 64, A II a: punktirana semiminima in semiminima z oznako za triolo; prečrtano in semiminima popravljena v fuso
- t. 64, A II b: punktirana semiminima in semiminima z oznako za triolo
- t. 64, T II a, b: minima c¹ (gl. t. 40)
 c: semibrevis namesto brevis e¹

[3] In tribulatione mea – Propterea confitebor tibi

Cantus I in II superioris chori sta označena kot C I in C II, altus superioris chori kot A I in altus inferioris chori kot A II, tenor superioris chori kot T I in tenor inferioris chori kot T II, bassus I in II inferioris chori pa kot B I in B II.

PRIMA PARS

- t. 2, A II b: semibrevis d¹ namesto f¹
- t. 7, A I a: semibrevis f¹
 b: semibrevis fis¹
- t. 10, A I a: minima c¹
 b: minima cis¹
- t. 11, C I b: minima d² namesto c²
- t. 14, A II b: zadnja semiminima f¹ komaj vidna
 b: minima G namesto F
- t. 14, B II a, b, c: semiminimi h
- t. 15, T II b: minima g, semiminimi g, semiminimi e in minima e
- t. 15, B I a, c: zadnja minima f
 b: zadnja minima fis
 c: namesto prve minime f semiminimi f
- t. 16, B I a: zadnja minima c¹
 b: zadnja minima cis¹
- t. 17, A II b: namesto druge minime g semiminimi g in namesto zadnjih dveh semiminim e minima e
- t. 17, B I c: namesto zadnjih dveh semiminim minima e
- t. 21, C II b, c: zadnja minima f¹
- t. 22, C II b: semibrevis gis¹, velja verjetno za predhodno minimo f¹
- t. 22, A I a: zadnja minima c¹
 b: zadnja minima cis¹
- t. 23, C II c: semibrevis f¹
- t. 23, A II a: minima c¹
 b: minima cis¹
- t. 24, A II a, b: druga semibrevis c¹
- t. 24, T II c: minima g
- t. 25, C I a: minima g¹
 b: minima gis¹
- t. 27–28, C I a: minima c² in semibrevis d² pomotoma ponovljeni
- t. 27–28, A I a: semibrevis f¹
 b: semibrevis fis¹
- t. 29, C I a, b: minima c²
- t. 30, T I c: semibrevis e namesto d

t. 30, A II	a: minima c ¹ b: minima cis ¹	t. 62, A II	a: minima c ¹
t. 30, T II	b: odvečna pavza semibrevis pred pavzo minimo	t. 63, C I	a: druga minima c ²
t. 31, A II	a: minima c ¹ b: minima cis ¹	t. 64, C I	a: semiminimi c ²
t. 31, T II	c: minima g namesto gis	t. 64, A I	a: zadnja minima f ¹
t. 31–32, B I	c: semibrevis f	t. 65, C I	a: peta in osma semiminima c ²
t. 32, B I	a, b, c: zadnja minima g	t. 65, A I	a: sedma semiminima a ¹ namesto g ¹ (gl. t. 38)
t. 35, A II	a, b: minima c ¹	t. 66, A II	a: druga minima c ¹
t. 36, C I	a: druga minima h ¹ namesto c ¹ ; c ¹ v t. 63 b: druga minima cis ²	t. 67, A II	a: semiminimi c ¹
t. 37, C I	a: semiminime d ² -d ² -c ² -c ² b: semiminime d ² -d ² -c ² -cis ²	t. 67, T II	c: minima h
t. 37, C II	c: semiminimi b ¹	t. 68, A II	a: peta in osma semiminima c ¹
t. 37, A I	b: zadnja minima f ¹	t. 69, A I	a: zadnja minima g ¹
t. 38, C I	a, b: peta in zadnja semiminima c ²	t. 70, B I	a, c: semiminima g
t. 39, A II	a, b: druga minima c ¹	t. 72, C I	a: peta semiminima c ² , osma semi- minima cis ²
t. 40, A II	a: semiminimi c ¹ b: semiminimi cis ¹	t. 72, C II	c: sedma semiminima h ¹ namesto b ¹
t. 40, T II	c: minima h	t. 72, A I	a: sedma semiminima a ¹ namesto g ¹ (gl. t. 38)
t. 40, B I	a, c: zadnja minima f	t. 74, A II	a: peta in osma semiminima c ¹
t. 41, A II	b: zadnja minima fis	t. 78, C I	a: semibrevis d ² namesto brevis
t. 41, A II	a: peta in zadnja semiminima c ² b: peta in zadnja semiminima cis ²		
t. 41, B I	c: zadnja semiminima f namesto e		
t. 42, A I	a: zadnja minima g ¹ b: zadnja minima gis ¹		
t. 42, B I	c: semibrevis f namesto d		
t. 43, C II	c: semibrevis cis ²		
t. 43, B I	c: semiminima g		
t. 43–48, B I	a: takti manjkajo		
t. 45, C I	a: peta semiminima c ² , osma semi- minima cis ² b: peta in osma semiminima c ²		
t. 47, A II	a: peta in osma semiminima c ¹ b: peta semiminima c ¹ , osma semi- minima cis ¹		
t. 48–74	b: takti manjkajo pri vseh glasovih		
t. 49, C II	c: ligatura f ¹ -g ¹		
t. 49–50, A I	a: brevis c ¹ namesto d ¹		
t. 50, A II	a: zadnja minima c ¹		
t. 51, A II	a: druga semibrevis c ¹		
t. 51, T II	c: minima g		
t. 52, C I	a: minima g ¹		
t. 54–55, A I	a: semibrevis f ¹		
t. 56, C I	a: minima c ²		
t. 57, A II	a: minima c ¹		
t. 58, A II	a: minima c ¹		
t. 59, B I	a, c: zadnja minima g		
		SECUNDA PARS	
		t. 1–2, A I	b: punktirana semibrevis cis ¹
		t. 2, A I	b: minima fis ¹
		t. 4–5, B I	b: punktirana semibrevis gis
		t. 5, A II	b: minima fis ¹
		t. 9, C I	a, b: zadnja minima cis ²
		t. 10, C II	b, c: punktirana minima h ¹
		t. 10, T I	a: punktirana minima h
		t. 14, T II	b, c: punktirana minima b
		t. 17, A I	a, b, c: punktirana semibrevis h
		t. 17, T I	b: zadnja minima f ¹ namesto f
		t. 17, B I	b: zadnja minima fis namesto f
		t. 17, B II	b, c: semiminima H namesto c
			b: namesto dveh punktiranih mi- nim s semiminimo dve kolorirani (črni) semibreves z minimo (triola)
		t. 18, T I	b: druga semibrevis fis
		t. 19, T I	a, c: druga minima f namesto e
		t. 20, C I	a: predzadnja minima d ² namesto e ²
		t. 21, C I	a: semibrevis c ²
			b: namesto dveh punktiranih mi- nim s semiminimo dve kolorirani (črni) semibreves z minimo (triola)
		t. 22, A I	a: prva minima f ¹
			b: prva minima fis ¹
		t. 24, C I	b: beseda »meum« ponovljena
		t. 24, C II	b, c: semiminima in minima g ¹
		t. 25–26, A II	a: semibrevis c ¹ b: semibrevis cis ¹
		t. 27, A II	a, b: semibrevis c ¹

t. 27, T II	b, c: semiminima f namesto g	t. 48, C I	a: peta semiminima cis ² , osma semiminima c ²
t. 28, B I	a, c: semibrevis f		b: peta in osma semiminima c ²
	b: semibrevis fis		c: sedma semiminima h ¹
t. 29, B I	b: semiminima fis namesto g	t. 48, T I	a: šesta semiminima h
	c: semiminima f namesto g		b, c: šesta semiminima b
t. 30, B I	a, b, c: semiminima in minima g	t. 49, B I	a, c: prva in zadnja minima f
t. 31, C I	a: minima c ²		b: prva minima fis, zadnja minima f
	b: minima cis ²	t. 50, A II	a: peta in zadnja semiminima c ¹
t. 31–32, T I	b: besedilo »in die« označeno z »bis«		b: peta in osma semiminima cis ¹
t. 32, C I	a: semibrevis c ²	t. 51–56, C I	a: takti manjkajo
	b: semibrevis cis ²	t. 51, C II	b: minime a ¹ -c ² -h ¹ ; zadnja s slabo videnim višajem, morda za minimo c ²
t. 32, A II	a: minima c ¹		c: minime a ¹ -cis ² -h ¹
	b: minima cis ¹	t. 51, A I	a, b: zadnja minima g ¹
t. 33, C I	a: minima c ²	t. 52, B I	b: minima e ni punktirana; semiminima gis
	b: minima cis ²	t. 53, A II	a: semibrevis f ¹ popravljena v e ¹
t. 33, A II	a: semibrevis c ¹	t. 54, C I	b: peta in osma semiminima c ²
	b: semibrevis cis ¹	t. 54, C II	b: predzadnja semiminima h ¹
t. 34, C I	a: semibrevis c ²	t. 55, B I	a, b, c: prva minima f
	b: semibrevis cis ²	t. 56, A II	a: peta in osma semiminima c ¹
t. 35, C I	a: tretja in četrta semiminima c ²		b: peta in osma semiminima cis ¹
	b: tretja semiminima c ² , četrta semiminima cis ²	t. 57, A I	a: prva in zadnja minima f ¹
t. 35, C II	b: minima b ¹	t. 57–66	b: takti manjkajo pri vseh glasovih
	c: minima h ¹	t. 58, C I	a: peta in osma semiminima c ²
t. 36, C I	a: semibrevis c ²	t. 58, C II	c: sedma semiminima h ¹
	b: semibrevis cis ²	t. 58, A I	a: sedma semiminima e ² namesto d ²
t. 36, A II	a: minima c ¹	t. 58, T I	a: šesta semiminima h
	b: minima cis ¹	t. 59, B I	a, c: prva in zadnja minima f
t. 37, A II	a: semibrevis c ¹	t. 60, A II	a: peta in osma semiminima c ¹
	b: semibrevis cis ¹	t. 61, C II	c: druga minima c ²
t. 37–38, B I	a: besedilo »susceptor meus« prečrтанo in nadomeščeno s »tribulatinis«	t. 61, A I	a: zadnja minima g ¹
t. 38, A II	a: tretja semiminima c ¹	t. 64, C I	a: peta semiminima c ²
	b: tretja semiminima cis ¹	t. 64, C II	c: sedma semiminima h ¹
t. 39, C I	a: prva minima c ²	t. 65, B I	a, c: prva in zadnja minima f
	b: prva minima cis ²	t. 66, A II	a: peta in osma semiminima c ¹
t. 39, A II	a: semibrevis c ¹	t. 67, A I	a: semibrevis in minima f ¹
	b: semibrevis cis ¹	t. 68, A I	b: semibrevis f ¹ in minima fis ¹
t. 42, A I	a: semiminima in zadnja minima c ¹	t. 69, A I	a, b: ligatura f ¹ in g ¹
	b: semiminima in zadnja minima cis ¹		a: minima, semibrevis in minima f ¹
t. 43, C I	a: semibrevis f ¹		b: semibrevis f namesto prve minime; zadnja minima fis ¹
	b: semibrevis fis ¹	t. 70, A I	a, b: ligatura f ¹ in g ¹
t. 43, C II	b: semibrevis g ¹ popravljena v a ¹	t. 70, T I	c: namesto ligature dve semibreves
t. 43, B I	minimi f v vseh virih	t. 71, A I	a, b: brevis f ¹
t. 46, A II	a, b: semiminima in zadnja minima c ¹		
t. 47, A I	a: prva minima f ¹		
	b: prva minima fis ¹		

**[4] Magne Deus rex noster – Cum
inimici nostri**

Velika začetnica besede »Rex« je povsod sprememnjena v malo začetnico.

PRIMA PARS

- t. 3, A I zadnja minima a¹ popravljena v g¹
 t. 4, B I semibrevis f popravljena v g
 t. 5, A I zadnja semiminima c¹ namesto d¹
 t. 8, A I prva semiminima nejasna, morda h¹ namesto c²
 t. 11–13, C II znak za ponovitev besedila »tunc vox et omnis lingua«; besedilo »semper sonabit« manjka
 t. 15, A I prva semiminima nejasna, morda a¹ ali h¹, druga semiminima h namesto a
 t. 20, A I zadnja semiminima d¹ namesto e¹
 t. 20, T I druga semiminima a namesto g
 t. 20–21, B I beseda »tuam« prečrtana in nadomeščena s »canet«
 t. 21, A II prva semiminima nejasna, h¹ ali c²
 t. 25, C II dve semiminimi c² povezani z lokom namesto minime
 t. 25, B II tretja semiminima nejasna, h ali c¹
 t. 26, A I semibrevis namesto zadnje minime g¹

SECUNDA PARS

- t. 5–6, T II besedilo »properate dicunt« naknadno označeno z »bis«
 t. 6, C II tretja semiminima d² popravljena v c²
 t. 11, A I pomotoma besedilo »perdemus istos«
 t. 13, C II semiminimi e² naknadno povezani z lokom namesto zadnje minime
 t. 13, A II semiminimi g¹ naknadno povezani z lokom
 t. 13, B II semiminimi c naknadno povezani z lokom
 t. 14, C I semiminimi a¹ naknadno povezani z lokom
 t. 14, A I semiminimi d¹ naknadno povezani z lokom
 t. 14, T I semiminimi a¹ naknadno povezani z lokom
 t. 15, A I nad semiminimo g¹ oznaka »sol« med semiminimo g¹ in minimo c² izbrisana pavza semiminima

- t. 18, C II pod semiminimo d² in minimo e² besedilo »et tu« prečrtano in nadomeščeno s končnico »-bis«
 t. 18, A II minima a¹ ni punktirana, med minimama a¹ in h¹ je pavza minima
 t. 20, C II prva semiminima nejasna, c² ali d²
 t. 22, C II prvotno besedilo »glorificaberis« prečrtano in nadomeščeno z »et tu in sempiternum«
 t. 22, T I prva semibrevis d¹ popravljena v e¹
 t. 23, C II ritem popravljen iz prvotno punktirane semiminime, fuse in dveh semiminim
 t. 27, A II besedilo »ejus« namesto »tuis«
 t. 27–28, C I besedilo »eius« namesto »tuis«
 t. 29, A II besedilo »ejus« namesto »tuis«
 t. 34, C I besedilo »eius« namesto »tuis«
 t. 38, C I besedilo »eius« namesto »tuis«
 t. 38, T I namesto semibrevis g prvotno dve minimi, pozneje povezani z veznim lokom

[5] Vedit Jacob in somnis scalam – Dilataberis ab oriente – Cumque evigilasset Jacob

PRIMA PARS

- t. 7, C II a: semibrevis g¹ popravljena v a¹
 t. 15, C I b: prva minima d² namesto c²
 t. 15, T I b: prva minima d¹ namesto c¹
 t. 16, C I b: tretja minima d² namesto c²
 t. 17, C I b: minima f¹
 t. 20–21, C II b: namesto punktirane minime in semiminime semibrevis h¹; namesto punktirane minime in dveh fus semibrevis g¹; minima f¹
 t. 23, C I b: minima a¹ popravljena v h¹
 t. 26, T II b: manjka besedilo »et descendentes«
 t. 27, C II b: druga minima e¹ namesto d¹
 t. 28, C II a: poškodovano, minima a¹ ni vidna
 t. 31–32, B I c: semibreves d-fis-d popravljene v g-f-g
 d: semibreves d-f-d
 t. 33, A I b: zadnja minima f¹ popravljena v g¹
 t. 36, B II b: minima h namesto G
 t. 41, C I b: minima f¹
 t. 41, A I b: semibrevis c¹ namesto h
 t. 41–44, B II a: besedilo »Ego sum Abraham Dominus Deus«, označeno s popravljenim besednim redom

- t. 45–46, T I b: minime d¹-e¹-c¹
t. 46, A I a, b: prva minima f¹ namesto e¹
t. 46, B I d: prva minima d namesto c
t. 47–59, T I b: altovski ključ namesto tenorskega
t. 48, A I zadnja minima v vseh virih f¹
t. 48, T I zadnja minima v vseh virih cis¹
t. 50, A II zadnja minima v vseh virih f¹
t. 50, T II zadnja minima v vseh virih cis¹
t. 53, T I b, c: prva minima h
t. 56, C I b: minima f¹
t. 62, C I b: zadnja minima f¹
t. 63, T I b: semibrevis d¹, minimi g in h
d: minima g, semibrevis d¹ in minima g
t. 64, T I b: minimi c¹ in h, semibrevis h
d: minime h-c¹-h in semibrevis c¹
t. 65–66, A I a: semibrevis g¹
t. 65, T I b: minimi in semibrevis c¹
d: minimi (prva z veznim lokom) in semibrevis c¹
t. 65, T II a: semibreves g manjkata
t. 65–66, A I a: semibrevis g¹ namesto brevis
t. 65–66, A II a: nejasen zapis, morda ligatura e¹-c¹
t. 66, T I a: minima g namesto semiminim
b, d: minima c¹, semiminimi g in a,
brevis h

SECUNDA PARS

- b: besedilo v vseh glasovih sledi latinskemu Svetemu pismu: »Dilata-beris ad orientem, et occidentem«
t. 13, A a: zadnja minima e¹ namesto f¹
t. 19, B a: semiminima e namesto f
t. 20, A b: namesto semibrevis dve minimi e¹
t. 22–23, A b: namesto dveh minim semibrevis e¹
t. 27–28, A a: manjka oznaka za ponovitev besedila »quocumque perrexeris«
t. 28–29, B a: zapis poškodovan, neberljiv
t. 38, A a: minima, punktirana minima in semiminima d¹

- t. 39–40, A a: semibrevis d¹ namesto punktiranje minime in semiminime
t. 40, T a: semibrevis c¹ namesto dveh minim

TERTIA PARS

- t. 13, A I a: minima fis¹
t. 13, T I a, c, d: semibrevis f
t. 14, A I a, b: minima f¹
t. 15, A I a, b: druga in zadnja minima f¹
t. 15, A II a: minimi f¹
t. 15, T II a, c: minima c¹
t. 15, A I a, b: druga minima f¹, zadnja minima fis¹
a: minimi f¹
t. 16, T II a, c: minima c¹
t. 17, A I a, b: semibrevis fis¹
t. 17, A II a: minima f¹
t. 18, A II a: semibrevis f¹
t. 21, A I a, b: semiminima f¹ namesto e¹
t. 37, C I b: semibrevis h¹ in c² zapisani kot ligatura
t. 38, C I b: brevis g¹
t. 39, C I b: semibrevis d² pred zaključno dvojno brevis

[6] Expecta Dominum

- t. 4, T II druga minima c¹
t. 10–11, C I vezni lok dodan zaradi poudarka v besedilu
t. 10–11, A I vezni lok dodan zaradi poudarka v besedilu
t. 15, A I semibrevis in minima povezana v punktirano semibrevis zaradi poudarka v besedilu
t. 15, T I punktirana minima c, minima c¹ in semiminima f
t. 18, T II zapis zadnje dobe takta nejasen
t. 25, T I semiminima c¹ namesto d¹